

[Maigaard.]

tinget ofte laver et særligt sprog, som det kan være svært for befolkningen at forstå, og jeg synes, vi har set et par eksempler på det her. Når boligministeren siger, at 100 mill. kr. til opkøb er afbalanceret, og når hr. Orla Møller siger, at regeringen har ramt i midten, er det så ikke bare politikerord for, at man ligger lidt ude i retning af det konservative? Det tror jeg.

Det næste, jeg skal sige, er, at der ligger — det kan ikke overraske boligministeren — et forslag om ekspropriation til boligformål, som socialdemokratiet lavede i oppositionsperioden. Overstiger det virkelig regeringens kræfter at trække skuffen op og finde det frem? Det nægter jeg at tro. I har stillet et forslag i sin tid, og det må komme frem, ellers skal andre gode kræfter nok få det frem. På ganske samme måde er det med bolig- og byggefonden; det er tal, der skal rettes. Jeg siger igen, at de penge, vi bruger til bolig- og byggefonden, er penge, som vi sparer det danske samfund for. Og jeg er helt sikker på, at når nu hr. Hastrup får sat sig ind i de praktiske problemer i Køge Bugt-området, vil han støtte os i, at vi skal styrke bolig- og byggefonden, han vil opgøre den doktrinære holdning, han havde, da han var boligminister.

Når hr. Helge Nielsen derfor siger: vi kan ikke nå at fremsætte forslaget, så vil jeg sige, at det parti, som stundom fremstilles som regeringens støtteparti, nemlig mit eget, skal støtte regeringen med at få fremsat det pågældende forslag.

Min sidste bemærkning angår de almennyttige selskaber. Vi ved jo helt præcist herhjemme, hvad et almennyttigt selskab er; der er ingen som helst tvivl om, hvad det er: det er et selskab, som godkendes på en ganske bestemt måde i kommunerne og ministeriet, og hvis arbejde er underkastet en ganske bestemt procedure, og jeg læser forslagene sådan, at når regeringen bruger udtrykket almennyttigt selskab, betyder det det, det betyder på dansk, nemlig et almen-

nyttigt selskab. Jeg kan ikke se, der kan være megen tvivl om den sag.

Hr. Orla Møller forklarede jo disse unge brushoveder, at der skulle nok komme mere, disse fem lovforslag var mosaik i et hele, og der må være tid til arbejdet; vi kan ikke sjuske med afgørende samfundsanliggender, blev det sagt med værdighed og vægt.

Jeg vil godt gøre hr. Orla Møller opmærksom på, at mit standpunkt, at jordlovgivningen er en helhed, og at der derfor må fremlægges en vifte af forslag, som kan føre til denne mangesidighed, var hr. Kaj Andrezens standpunkt i 1969, det var det socialdemokratiske standpunkt i 1969. Hvad er der da sket siden 1969, som gør, at det, der dengang utvivlsomt efter hr. Orla Møllers opfattelse var saglig politik, nemlig at efterlyse den samlede lovgivningsindsats på området, nu er blevet til, at man sjusker, at man arbejder lemfældigt med tingene, og at man må give sig tid? Hvad er der sket med jordproblemet fra 1969 til i dag, fra dengang hr. Kaj Andresen holdt sin udmærkede tale og til nu, som gør, at hr. Kaj Andrezens og dengang socialdemokratiets standpunkt ikke er rigtigt længere? Hvad er der lavet om? Jeg spørger, og jeg håber, at hr. Orla Møller vil give mig et svar.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg skal henlede opmærksomheden på forretningsordenens § 26, hvoraf fremgår, at en minister benævnes ministeren, og hvori der står, at det ikke er tilladt at tiltale medlemmer direkte — heller ikke som I.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg har godt lagt mærke til, at hr. Maigaard har spurgt et par gange om mit standpunkt til en række af de foreslåede lovbestemmelser. Da det var det, jeg gjorde rede for i mit første indlæg, har jeg egentlig ikke fundet anledning til at gentage min redegørelse. Jeg må henvise hr. Maigaard til enten at lytte efter eller, hvis han ikke synes, han rigtig har forstået det,